

1. Увімкни секундомір на 3 хвилини. Прочитай уважно текст. Постав позначку напроти того рядку, на якому закінчив читати (за 3 хв), дочитай текст.

Джерельце

Пішли якимось дідусь з онуком по гриби. Довго блукали поки назбирали повні козубні. З повними козубнями важкувато, і день якраз видався спекотливий, душний. Вирішили відпочити.

Саме, як на згад, і весела галявинка з березняку вигулькнула. Трава на ній зелена, свіжа, а в траві вітерець з сонячним зайчиком у квача бавляться.

- Як гарно! – зрадів онук. – Дідусю, давай тут перепочинемо! Он і дерево лежить.

Сіли на вивертень. Дідусь дістав окраєць хліба, розламав навпіл.

- Ах, до хлібця та ще б ковток водиці, - зітхнув дідусь.

- Ой, дідусю, тут хтось є! – прошепотів онук.

Прислухались.

- А й справді, внучку, ніби вода дзюрчить. Ану поглянь кругом. Ти гострозорий, може, і знайдеш.

Подивився хлопчик навкруг. Бачить, під кущем, з-під моховитого каміння, вода сочиться.

Тільки викопав він один камінець, - звідти як лине струминка! Та холодна, чиста!

«Джерело, криничка, сонячна водичка!» - заспівав радісно хлопчик.

Напились вони досхочу, а дідусь і каже:

- Давай, внучку, зробимо так, щоб усім було приємно пити з джерельця.

Знайшли вони суху гілку, вистругав з неї дідусь жолобок і приєднав до струминки. Зробив кухлик з березової кори – кожний тепер нап'ється з джерельця.

Оглянули свою роботу – до ладу вийшло.

Напились ще на прощання і пішли додому.
Тільки їх не стало видно, як вискочив на галявну Заєць. Так і
завмер від здивування.

- Ох ти, звідки тут джерельце взялося?

І закричав захоплено на весь ліс:

- Ого-го! Я знайшов джерельце! Я знайшов джерельце!

Голодний вовк почув, як Заєць кричав, думає: «Цікаво, чого це
Зайчисько так радіє? Піду подивлюсь».

А у вовка, як завжди, нікудишні справи. Усі від нього
ховаються, усі тікають. А ще, як на зло, собаки всю шкуру порвали,
ледве ноги виніс.

Приплентався вовк на галявину, побачив джерельце.

- Хоч води нап'юся з голоду, і то легше.

Ковтнув раз, другий, третій.

- Та ж хороша джерельна водичка! – крякнув. – Це добре, що я
джерельце знайшов, а то хоч пропадай.

Напився вовк, що вже і дихати ніяк. Побіг геть.

Продирається вовк крізь хащі, назустріч ведмідь тупає, з
малинника вертається. Мишко боки потирає, очі задоволено
мружить, так наївся малини. Питає:

- Гей, Вовчище, не знаєш, де тут можна води напитися?

- Іди прямо, там на галявині джерельце б'є. Я знайшов.

Заспішив ведмідь. Припав до джерельця – відірватися не може.

- Щастя яке! – радіє. – Не щодня таке чудо зустрінеш!

Прийшли знову якимось у ліс дідусь з онуком, дивляться: біля
джерельця слідів різних – видимо-невидимо.

- Дивись, онучку, скільки друзів у маленького джерельця, -
посміхнувся дідусь. – І всіх джерельце радує. (А. Сахаров. 389 слів)

2. Виконай завдання

Визнач жанр прочитаного твору

- А) Оповідання.
- Б) Казка.
- В) Легенда.

На що натрапили дідусь з онуком в лісі на зеленій галявині?

- А) На озерце.
- Б) На потічок.
- В) На джерельце.

Що зробили дідусь з онуком із джерельцем?

- А) Засипали землею.
- Б) Нічого не робили.
- В) Зробили так, щоб усім було приємно пити.

Якими словами найточніше виражена основна думка твору?

- А) Всім потрібно берегти природу і примножувати її багатства.
- Б) Охороняти тварин.
- В) Економити і берегти воду.

Установи відповідність між словами і їхніми лексичними значеннями.

Козубні	дерево, вивернуте вітром коренем
вивертень	добре бачить
гострозорий	дуже багато
видимо-невидимо	погані справи
нікудишні справи	кошики для грибів
до ладу вийшло	зробили дуже гарно

Як би могли розвиватися події, коли б дідусь із онуком не
знайшли джерельце та не зробили так, щоб усім було
приємно пити з нього. Обґрунтуй свою думку.
